

LBRIS

We know
books

Vrăjitorul din Oz

Adaptare de
Samantha Noonan

Ilustrații de
Alex Paterson

Traducere din limba engleză de
Dașa Suci

Editura Paralela 45

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Vrăjitorul din Oz / adapt. de Samantha Noonan; il. de Alex Paterson;
trad. din lb. engleză de Dașa Suci. – Pitești : Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3613-3
I. Noonan, Samantha (adapt.)
II. Paterson, Alex (il.)
III. Suci, Dașa (trad.)
087.5

The Wizard of Oz
Adaptare după povestea scrisă de L. Frank Baum

Copyright © Arcturus Holdings Limited
Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia
Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Tiparul executat la tipografia Editurii Paralela 45

E-mail: tipografie@edituraparelela45.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1

Tornađa 4

CAPITOLUL 2

Noi prieteni 14

CAPITOLUL 3

Primejdia 26

CAPITOLUL 4

Misiune periculoasă 36

CAPITOLUL 5

Întoarcerea în Orașul de Smarald 46

CAPITOLUL 6

Glinđa, Vrăjitoarea cea Bună 56

A fost odată o fetiță pe nume Dorothy, care locuia cu mătușa Em și cu unchiul Henry. Căsuța lor se afla în mijlocul preriei din Kansas, o câmpie imensă, cu iarbă, care se întindea cât vedeai cu ochii. Nu era un loc prietenos – soarele fierbinte și vântul uscau totul, peisajul era mohorât, iar mătușa Em și unchiul Henry păreau epuizați de munca pe care o aveau de făcut zilnic la ferma lor.

Singurul lucru care o ajuta pe Dorothy să se simtă bine, în ciuda peisajului cenușiu, era Toto, cățelușul ei. Acesta avea o blană mătăsoasă, neagră și lungă, ochi sclipitori și un năsuc nostim. Se juca toată ziua și o făcea pe Dorothy să râdă.

Într-o zi, vântul din prerie a bănut mai puternic decât de obicei, iar pe cer au apărut nori negri. Unchiul Henry a aruncat o privire peste câmp.

— Vine o tornadă! Repede, ascundeți-vă în adăpost! Eu o să aduc oile!

Adăpostul era o pivniță în afara casei, în care se intra printr-o mică trapă. Mătușa Em a fugit direct spre ea.

— Repede, Dorothy! Intră în adăpost! a strigat ea.

Dorothy era în dormitor. Se pregătea să fugă în adăpost, când Toto a scăpat din brațele ei și s-a ascuns sub pat. Vântul a început să suiere, și Dorothy a observat că prin fața ferestrei zburau uneltele de la fermă și baloturile de fân.

— Hai, Dorothy! a țipat mătușa Em, în timp ce cobora în pivniță.

Dorothy l-a prins pe Toto, dar, imediat, casa întreagă s-a cutremurat, iar fata a fost trântită la podea.

Vântul bătea atât de tare, încât casa a început să se învârtă. Apoi, o rafală puternică a ridicat-o în aer.

Dorothy și Toto au zburat sus, tot mai sus,

departe de prerie, de mătușa Em și de unchiul Henry.

Fetița era înspăimântată – l-a strâns în brațe pe Toto, în timp ce casa era purtată prin aer. Și a zburat așa ore întregi.

În cele din urmă, a aterizat pe pământ cu o bufnitură. Pe fereastră se zărea strălucind lumina soarelui. Dorothy a fugit la ușă, iar când a deschis-o a văzut un tărâm nespus de încântător... iarbă verde, pomi înalți, în care se aflau păsări cântătoare, flori multicolore și un pârau limpede.

I s-a tăiat răsuflarea. Nu era preria uscată și prăfuită pe care o știa ea. Cu siguranță, se afla foarte departe de casă...

Dorothy a zărit trei bărbați și o femeie apropiindu-se. Erau cam de înălțimea ei, dar mult mai în vârstă.

Femeia a făcut o plecăciune și a spus:

— Bun venit, nobilă vrăjitoare, pe Tărâmul Prichindeilor! Îți mulțumim că ai omorât-o pe Vrăjitoarea cea Rea din Răsărit și că ne-ai eliberat poporul de robie.

— Dar n-am omorât pe nimeni! a spus Dorothy, încurcată.

— Ei bine, casa ta a făcut-o, și e același lucru.

Femeia a arătat spre picioarele încălțate în pantofi de argint, care se vedeau ieșind de sub casă.

Dorothy s-a îngrozit.

— Oh, dar este un lucru bun. A fost foarte rea, înțelegi? Aici, pe tărâmul lui Oz, sunt două vrăjitoare bune și două rele. Acum, că ai omorât-o pe Vrăjitoarea cea Rea din Răsărit, a mai rămas doar

Vrăjitoarea cea Rea de la Apus. Eu sunt Vrăjitoarea cea Bună de la Miazănoapte.

Unul dintre pitici a adăugat:

— Iar acum, noi, Prichindeii, suntem din nou liberi! Mulțumim!

Alt pitic i-a dat lui Dorothy pantofii de argint.

— Sunt ai tăi acum. Au o vrajă, însă noi nu o cunoaștem.